

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Ioannis Andreae Coppensteinii, Ordinis Prædicatorum
Theologi & Parochi Heidelbergæ Castigatio Apologiæ
Calvino-Catecheticæ**

Coppenstein, Johann Andreas

Moguntiaë, 1626

Ad Qvæst. XXXVII. Quid credis, cum dicis: Passus est?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35247

sonet multitudinem peccatorum originalium vno in homine; Vel, innuat, peccatum orig. cum actualibus: Quod vtrumque falsum est; Prius: Nam vnicum est cuique solum peccatū orig. vt Minister ex Catecheti germanica, & Patreus declarat. Alterum; Quia *concepti* quisque sumus in vno solo peccato orig. sine actualibus. Neque enim pec. Originale est Actuale; vt Lutheranis multis placet: Neque relicta ex peccato orig. Vulnera sunt ipsum originale pecc. vt Luthero-caluiniani contendunt. De quibus vide meum *Luthero-caluin. par. 4. q. 21. 22.* Quocirca vt ista talia cum speciali fide excluderem; sic correxi; *nostra peccata, in quibus concepti sumus.* Fortè compendiosius ex caluinizallem reponendo, *Meum peccatum, in quo conceptus sum: sed odi specialem Præsumtionem.*

AD II. Rursum hîc Ministromagistrales admittit contradictiones; sed communes suis, sibi non proprias. Ait 1. Christus peccata tollit: Et negat sic; Non, vt NON SINT; sed, Non imputentur: 2. Tollit; & Tegit: 3. Tollit, & Non imputat; esse vult synonyma in Scripturis; cum sint diuersissima in se realiter & formaliter. Atque hîc Luthero-caluinianus later anguis in herba. Nô nego ista Tegere, Non imputare; minus Scripturis contradico: quin ea adstruo constanter, & collo: Sed nego Tegere, & Non imputare, propriè & strictè sumta, esse synonyma cum hisce Remittere, Tollere, Delere, Purgare, Abluere, Non recordari, &c. peccata. Quia, Res, quæ tegitur, manet: quæ tollitur, non manet: Res, quæ non imputatur, EST; quæ tollitur, Non est. Ecce contradictiones formales, reales. Non imputari, est factum pro infecto haberi; quando factum esse infectum non potest. At in latiore significato improprie sumta, tegere, non imputare peccata; pro non esse peccata realiter; concedo esse cum cæteris dictis synonyma, atque illa cum hisce inter sese conuerti.

Atque ita simul respondi ad & Scripturas obiectas; & ad S. Augustinum: Qui ipse ibidem ait: *Tecta sunt, Abolita sunt. &c. NEC sic intelligatis, quod dixit; peccata cooperta sunt, quasi IBI SINT & Viuant.* Et hæc est *oprodiduo organia Romana.*

Verum, quod sequitur Luthero-caluinistæ voces Tegere & Non imputare accipiant, idq; improprie tanquam strictè & propriè, manifestat sua ipso um definitio *Iustificacionis*, per Iustitiam Christi nobis fide imputatam: & nostra, per habituale inha sionem iustitiæ. Circa quæ iam diu feruent hæc controuersia: Quæ sit formalis causa Iustificacionis absolutæ: an Iustitia nobis inhaerens? An sola fides? An remissio peccatorum non imputatorum? An Iustitia Christi fide imputata? An ipsissima iustitia Christi donata nobis? De quibus vide meum *Luthero-caluin. par. 4. qq. 61. 62. 63. 64. 65. Antichristum par. 4. qq. 32. 33. 34.*

AD QVÆST. XXXVII.

Quid credis, cum dicis: Passus est?

MINISTER hic culpatur Excaluinizatorem ab inferis quinque.

1. Quod Christus itam Dei corpore & anima, sed *Sensitiua*, sustinuit. *Noua & stulta hæresis* hic in er animam Christi *Sensitiuam*, & *Rationalem* distinguit: cum tantum vna sit in homine anima rationalis, tota in toto, & tota in qualibet parte; habens tres proprietates & operationes. In hac Christum passum Scriptura testatur.

RESPONDEO. Pueris ista garris, Ministromagister: vitis hîc verè lycophantaris. Non distinguo tres animas in homine; non: sed vnus anima tres Porentias, seu partes; quas tu potius *noua & stulta hæresis* proprietates & operationes appellas. Sed mitto hæc aliena.

Quia Caluinista singitis blasphemè, Christum in tota passum anima; id quod ipse hic effutisti; idcirco eum Caluinismum inserta voce, *Sensitiua*, elisi, exclusi. Anima autem *sensitiua* in homine dicitur nobis, & sanis philosophis, *anima pars sensitiua*. Vide in meo *Luthero-caluin. par. 1. q. 42.* Ita in *sensitiua* parte sola passum Christum, vt ad *Rationalem*, quippe Beatam, nullus dolor adspirarit.

II. MINISTER. 1. Catecheticus ait: Iram Dei aduersus peccatum in anima *sensitiua* sustinuit Christus; addit Parochus, quoad *pœnam* solam *hæc temporalem*; non *infernalem*. Hoc ipsissimum Socinianorum est argumentum, vt probent Christum non tibi fecisse pro nostris peccatis: quod horum pœna erat mois æterna; at mors Christi temporalis,

2. Sed

2. Sed in æterna morte est Immenitas pœnæ, & Perpetuas durationis: Veramque asserit sustinuisse Christum Bellarminus l. 2. de Iust. c. 5 §. 12. Passio & Mors Filij DEI, quamuis in se, essentialiter fuerit finita; tamen ratione Patientis & Morientis INFINITA fuit.

1. Ergo & æterna: nam æternum est infinitum. 2. Non solum ratione Patientis; sed magis Immenfitatis pœnatum, quam æternitatis; cum etiam pœna leuis esse possit æterna.

3. Cur Christus crucem a deo exhorruit; Sanguinem sudauit; se de eodem exclamauit: si pœnam solam temporalem passus est?

4. Quin etiam Parochus approbat, quod capiti: Facet ut sustinuisse iram Dei aduersus peccatum Vniuersi generis humani: quomodo ergo pœnam solam temporalem? An ira Dei ob illud est irantum, hoc est, pœna temporalis? At Scripturæ ea est pœna æterna.

RESPONDEO. AD I. Recte, & necessitati addidi, ob Caluinistarum blasphemiam, Inferni pœnas passum Christum euomentiam. Quo de vide meum *Luthero-caluin. part. 1. qq. 45. 46. 47. 48. 49.* Neque Socinianis faueo: quia mortem Christi Temporalem assero duratione; at merito, infinitam: quod illi negant. Ergo Minister est calumniator meus & lycophanta.

AD II. Iam in Bellarminum lycophantaris: Is loquitur de infinitate Passionis ratione Patientis infiniti, eiusque meriti: at tu eum peruersè trahis ad infinitatem grauitatis, & durationis: simulque futiliter in circulum eundo nugaris, oleum & operam perdis.

AD III. Idcirco adeo expauit, sudauit, se derelictum clamauit; quod solus Homo pateretur vltima: nil patiente Diuinitate; vt eam passam vos Caluinistæ blasphematis. Vide in meo *Luthero-calui. par. 1. q. 43.*

AD IV. Sicut quoduis peccatum mortale habet malitiam culpæ infinitam; ita & iram Dei, seu pœnam meretur æternam: At quacunque hora quicumque peccator se conuerterit, cum ira sua DEVS æternitatem pœnæ remittit, acquiescens ad temporalem satisfactionem peccatoris. Quanto magis ad CHRISTI satisfactionem pretio infinitam, duratione temporalem? Si aliter nescias, doceat te rectius Scripturæ: (tua recipere verba,) quas aliquas vide in *Luthero-caluin. par. 1. q. 59. 60. & par. 3. q. 98. 99.*

Cum igitur me approbare, quod carpo, dicis; pro more tuo lycophantaris. Miror; quia te & Vi-

rum, & grauem esse arbitror.

III. MINISTER. De Vnico, & Cruentio Sacrificio remittit ad Quæst. 31.

RESPONDEO. ibidem. Require.

IV. MINISTER cum Catechesi: Christus acquisiuit nobis Iustitiam: addit Parochus, *Inb. & seram nobis.* Si de Sanctificatione loqueretur; nil contradiceremus: sed quia in Iustificatione ponit habituales infusionem; nullam iustitiæ p. op. & inhaesionem agnoscimus. Vide supra quæst. 36.

RESPONDEO. Iustificationis effectum Sanctificationem esse opinatur: sicut Remissionis peccatorum, esse animæ renouationem. Sed ibidem te remisi ad Luthero-caluinistam meum.

V. MINISTER cum Catechesi: Christus acquisiuit nobis Vitam æternam: addit Parochus: *Nis te nos indignos reddamus.* 1. At indignos in nobis, Deus gratis fecit dignos in Christo. 2. Quam Nolint vere fideles se reddere indignos; vide quæst. 28.

RESPONDEO. Primum affirmo: secundum, quatenus nolint vide quæst. 28.

AD QUÆST. XLII.

At cum Christus pro nobis mortem oppetierit; cur nobis quoque est moriendum?

MINISTER hic tria culpat mutata Excaluinizatoris Parochi.

I. Catechesi ait: Mors nostra Non est pro peccatis nostris satisfactio: Parochus verò, *est aliqua,* ait. At de Christi perf. Altissima; de nostra Nulla, satisfactio supra quæst. 13. 29. 30. Matth. 16. *Quid prodest homini, si totum mundum lucretur; anima vero sua detrimentum patiatur?*

RESPONDEO. Opera laboriosa pœnitentium valent ad aliquam pœnæ temporalis satisfactionem, remanentis post remissam culpam: Vide in *Luthero-caluin. par. 3. qq. 98. 99. 30.* Atqui mors nostra est pœna temporalis post remissam in baptismo culpam originalem: Ergo est ad aliquam satisfactionem. Atq; idcirco id hic inferui, vt Excaluinizaretur Caluinismus multiplex: 1. de valore pœnosorum operum; 2. de pœnitentiali satisfactione; 3. de pœnæ temporalis residuo post remissam æternam cum culpa; 4. de effectu baptismi delentis peccatum; 5. de certitudine Satisfactionis Dominicæ, sed incertitudine applicationis nostræ. De qua supra ad qq. 13. 29. 30. Porro, Matth. 16. Animæ detrimentum pati, est peccare, vel damnari; non corpore mori. Ergo nugatur Minister.